

Pierwszy Maj—to nasze święto

Nr. 134 (6619)

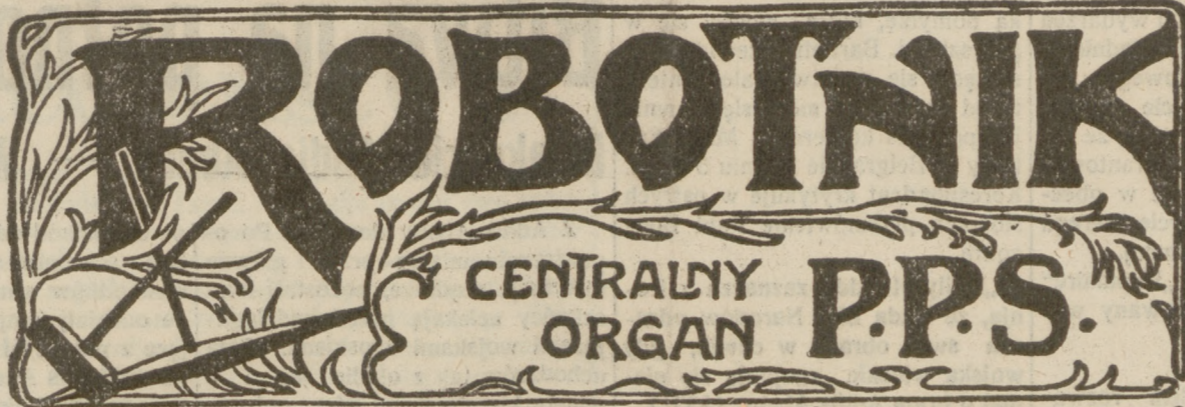
WARSZAWA SRODA 22 KWIETNIA 1936 r.

ROK XLI

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIANSKI**

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3-ej po południu.
Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
ADMINISTRACJA czynna od 9—5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.
KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5.13-88

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe

Urząd Pocztowy Warszawa I Kartoteka N. 117

Cena numeru 20 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70 na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.— Za zmianę adresu 50 gr.
Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajnie 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaopiarowanie pracy bezpłatnie
Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Tragedja Lwowa Szereg informacyj

Zakończenie strajku protestu

Poniedziałkowy strajk protestu we Lwowie został zakończony we wtorek o g. 6 r., dokładnie po upływie 24 godzin od chwili rozpoczęcia, w myśl wskazań organizacyj zawodowych oraz PPS. Zadnych starć ani zajęć nie zanotowano.

Liczba ofiar

Lista osób, które straciły życie wskutek tragicznych wypadków lwowskich, wzrosła spowodowana zgonem niektórych rannych. Liczba zmarłych jest więc niewątpliwie wyższa od cyfr podanych w pierwszych komunikatach PAT-a, nie

Aresztowania

Liczba osób, aresztowanych we Lwowie, jest trudna w tej chwili do ustalenia. „Goniec Warszawski” określa tę liczbę na 1.500.

Prof. Szymkiewicz w Warszawie

Przewodniczący Lwowskiego Oddziału Ligi Obrony Praw Człowieka i Obywatela prof. Szymkiewicz interwenjował w Prezydium Rady Ministrów, u p. Podsekretarza Stanu Grzybowskiemu w sprawie wypadków lwowskich. Po przedstawieniu przebiegu wypadków i obecnego stanu rzeczy, prof. Szymkiewicz prosił o wydanie zarządzeń, zmierzających do uspokojenia wzburzonej opinii publicznej.

Amerika wyrzeka się wojny jako narzędzia polityki narodowej

W orędziu do otwartego wczoraj kongresu „Córka Rewolucji Amerykańskiej” prezydent Roosevelt podkreśla, że Stany Zjednoczone kontynuować będą wysiłki w celu osiągnięcia porozumienia międzynarodowego w sprawie zmniejszenia zbrojeń i że nie zwiększą swego uzbrojenia, chyba, że inne narody zbrojeniami swymi przynudzą je do tego. Następnie prezydent wyraża ubolewanie, iż panująca obecnie w świecie tendencja nie jest skierowana ku rozbrojeniu. Niektóre poważne osobistości i patrioci pozwalają sobie twierdzić, że nasze urządzenia wojskowe i morskie są gorsze i nieodpowiednie. Wniosek taki jest zupełnie fałszywy. W chwili obecnej nasz system obronny na

Wyrok śmierci w Krakowie

Sąd przysięgłych w Krakowie skazał na karę śmierci niejakiego Hotę, oskarżonego o popełnienie morderstwa rabunkowego. Na mocy amnestii kara została zamieniona na dożywotnie więzienie. (PAT.)

na podstawie materiałów, zebranych przez lwowskie koła naukowe i kulturalne. Telefonują nam ze Lwowa ze strony zupełnie nie związanej z naszym ruchem bezpośrednio, że materiały te nie odbiegają od tych, które znajdują się w naszych rękach.

Depesza literatów

Sekcja Literacka Ligi Obrony Praw Człowieka i Obywatela w Polsce oraz grupa literatów, artystów i profesorów wyższych uczelni wysłała wczoraj depeszę do Okręgowej Komisji Klasowych Związków Zawodowych we Lwowie. Depesza ta daje wyraz solidarności z protestem proletariatu lwowskiego.

Przebieg PRAWDZIWY tragedji krakowskiej jest już znany powszechnie; dymisja p. K. Świątalskiego przypieczętowała pośrednio „prawdę o Krakowie”; nie traktujemy tej dymisji, jako „tryumfu politycznego”; traktujemy ją, jako rzecz, ROZUMIEMĄ JĄ SAMĄ PRZEZ SIĘ.

Tragedja lwowska otoczona jest jeszcze pewną mgłą, jeżeli idzie o różne dramatyczne szczegóły. Ale pogląd ogólny możemy ustalić nie tylko co do PRZYZYCZYN (te nie budziły w nikim rozsądnym żadnych wątpliwości), ale i co do METOD postępowania, metod, które powodują w roli POWODU bezpośredniego tragiczne skutki.

Te METODY wyrosły w Polsce z psychologii, z obyczajów, z naiwnej tromtadracji „rządów silnej ręki”, — takich, jak je rozumiała i rozumie t. zw. grupa „pułkownikowska”. W pojęciach w projektach, w koncepcjach tej grupy uderza z jednej strony jakas nieprawdopodobna naiwność, pomieszana z cynizmem, — z drugiej zaś — nieprawdopodobna OBCOŚĆ w stosunku do rzeczywistości polskiej, pomieszana z „pewnością siebie”, która byłaby farszą, gdyby nie była tragedją w... skutkach.

Rzeczywistości polskiej niepodobna ani „przetłumaczyć”, ani „przenartować”, ani „rozebrać w tenis”. Panowie t. zw. pułkownicy nie wyczuli, że ich obecna „ciensywa” MUSI spalić na panewce; nie stoi za nimi nikt; WSZYSCY są przeciw nim; dali krajowi dwie rzeczy: „deflacja integralną” i ordynację wyborczą p. Sławka. Ostatnie dni odrzuciły im rykoszetem rzecz inną: koniec legendy o ich rzekomej ukrytej i tajemniczej potędze.

To jest „plus” sytuacji takiej, jak ona dzisiaj wygląda; „plus” ma swoją wartość, chociaż wartość nie najważniejszą; bo istota sprawy polega na tem: POLSKA I JEJ KONIECZNE POTRZEBY NIE MIESZCZA SIĘ ANI W RAMACH SYSTEMU, ANI W RAMACH STAREGO USTROJU.

M. NIEDZIAŁKOWSKI.

Niech się święci 1 Maj! Wezwanie Komisji Centralnej Związków Zawodowych

W związku ze zbliżającym się Świętem Robotniczym 1 Maja — Komisja Centralna Związków Zawodowych w Polsce wzywa wszystkie zrzeszone organizacje zawodowe do rozpoczęcia już teraz agitacji i wszelkich niezbędnych przygotowań, aby w r. b. Święto 1 Maja wypadło nie mniej uroczyste, jak w latach ubiegłych. — W demonstracjach pierwszomajowych organizacje zawodowe wezmą udział wspólnie z temi wszystkimi partjami socjalistycznymi, z którymi klasowy ruch zawodowy pozostaje w stosunkach braterstwa walki i stałej współpracy.

Pod świeżym jeszcze wrażeniem krwawych wypadków, jakie rozegrały się ostatnio w Krakowie, Częstochowie i Lwowie, robotnicy porzucą w dniu 1 Maja pracę we wszystkich fabrykach i warsztatach, by zademonstrować swą siłę i wolę do walki o przebudowę ustroju społecznego i stworzenia Polski, w której podobne wypadki nie będą miały miejsca.

Jako podstawowe w dniu 1 Maja mają być wysunięte hasła:
**WALKI O PRZEBUDOWĘ OBECNEGO USTROJU;
WALKI Z WSZELKIEGO RODZAJU FASZYZMEM I DYKTATURA;**

WALKI O POWSZECHNY POKÓJ.
Pozatem jako hasła na chwilę bieżącą należy wysunąć żądania:
**URUCHOMIENIA WIELKICH ROBÓT I ZATRUDNIENIA WSZYSTKICH BEZROBOTNYCH W MIEŚCIE I NA WSI;
SKRÓCENIA CZASU PRACY W CAŁYM PRZEMYSLE DO 40 GODZIN NA TYDZIEŃ;
ODPOWIEDNIEGO ZAOPATRZENIA WSZYSTKICH POZOSTAJĄCYCH BEZ PRACY;
PRZYWRÓCENIA SAMORZĄDU W UBEZPIECZENIACH SPOŁECZNYCH.**

KOMISJA CENTRALNA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH W POLSCE.

P. premier Kościółkowski jedzie do Budapesztu

P.A.T. donosi: Jak się dowiadujemy, wyjazd pana premiera do Budapesztu nastąpi w ciągu dnia dzisiejszego. W składzie delegacji

oraz w programie wizyty nie są przewidywane żadne zmiany. (PAT.)

W Nowej Hiszpanji

Z Madrytu donoszą o masowych aresztowaniach członków organizacji prawniczych. W Asturji aresztowano ponad 300 osób.

Rząd zamierza wnieść w jak najkrótszym czasie projekt zmiany ustawy o wyborze prezesa sądu najwyższego. Według tego projektu prezes sądu najwyższego wybierany byłby przez przedstawicieli władzy ustawodawczej, wykonawczej i sądowej. Do udziału w tych wyborach Izba de-

legowałaby 25 posłów, Rząd również 25 adwokatów, którzy powinni pełnić funkcje w służbie publicznej, a władza sądowa — 25 prokuratorów lub sędziów. Prezes sądu najwyższego wybierany byłby na lat 10.

Górnicy kilku kopalń nieczynnych postanowili eksploatować te kopalnie na własną odpowiedzialność. Dotyczy to kopalni Santa Lucia oraz kopalni Quiros. W ten sposób kilkuset górników znajduje pracę. (PAT.)

Sytuacja w Palestynie

Według danych urzędowych, liczba ofiar zajęć w Jaffie wynosi 19 zabitych i 130 rannych. Od wczorajszego wieczoru zaznaczyło się w Jaffie znaczne odprężenie, lecz w innych okręgach trwają rozruchy.

W Tei Avivie cała dzielnica żydowska została zniszczona ogniem. Wysoki komisarz brytyjski koncentruje wojska w Haifie, Tel-Avivie i Jerozolimie, na którą według krążących pogłosek planowany jest atak kilku tysięcy ma-

nifestantów. Przedstawiciele władz postanowili wydać jaknajstrzeższe zarządzenia w celu utrzymania porządku. Komunikacja na drodze Jerozolima—Haifa została przerwana, jak wogóle ruch kołowy w całym kraju. Pociąg kursujący na linii Tel-Aviv — Jerozolima został obrzucony kamieniami pod miejscowością Ramleh. W Jerozolimie i Haifie sklepy są zamknięte. (PAT.)

Wyjaśnienie

Do wiadomości o dymisji p. K. Świątalskiego ze stanowiska wojewody krakowskiego „Kurjer Porański” dodał własny komentarz. „Kurjer” oświadcza:

„Udzielenie przez Rząd dymisji wojewodzie Świątalskiemu jest aktem o doniosłym znaczeniu moralnym.”

„Kurjer” zapewnia dalej, że nie sposób doszukiwać się pomiędzy Rządem a „dymisjonowanym dygnitarzem krakowskim” różnic politycznych ani ideologicznych. Takiego postawienia sprawy wogóle, mówiąc nawiasem, nie rozumiemy; nie może wszak wchodzić w grę problem, czy wojewoda „zgadza się” czy też „nie zgadza się” z Rządem; wojewoda jest funkcjonariuszem państwowym nie samodzielnym czynnikiem w Państwie. Ale mniejsza o to. „Kurjer” konkluduje:

„...gdy Rząd nabrał przekonania, że ponosi on (p. Świątalski — prz. nasz) winę za bolesne wypadki krakowskie, nie zaważał się, przed wyciągnięciem z tego przekonania ostatecznych konsekwencji”, (podkreślenie nasze).

Tu mamy istotne wyjaśnienie przyczyn dymisji p. Świątalskiego. To wyjaśnienie nie wymaga komentarzy S. K.

INFORMACJE AG. PRESS

W kołach politycznych wrazenie wywołała forma, w jakiej dokonane zostało zwolnienie wojewody krakowskiego, p. Świątalskiego. Dochodzenia, przeprowadzone po zajęciach krakowskich, stwierdziły ponad wszelką wątpliwość winę wojewody. Przykre wrazenie wywołało też zachowanie się wojewody Świątalskiego bez pośrednio po krwawych zajęciach; to w obecności przedstawicieli władz centralnych.

W kołach rządowych dawano wyraz niezadowoleniu ze sposobu urzędowania p. Świątalskiego i uznano pozostawienie jego na stanowisku wojewody w Krakowie za niemożliwe. Oczekiwano jednak, iż wojewoda Świątalski zrozumie wytworzony stan rzeczy i sam pójdzie do dymisji. Kilkutygodniowe oczekiwanie na podanie dymisyjnego zawiodło, wobec czego zdecydowano się na zwolnienie pana Świątalskiego w drodze uchwały Rady Ministrów, zatwierdzonej przez p. Prezydenta. (PRESS.)

Zmiany na „Froncie Prasowym”

Ag. Press donosi: Wydarzenia ostatnich dni skłoniły, jak słychać, czynniki rządowe do rewizji dotychczasowego stanu rzeczy w dziedzinie prasowej. Chodzi tu oczywiście o stosunek kół rządowych do prasy t. zw. rządowej, która podjęła kampanję przeciw polityce gabinetu premiera Kościółkowskiego. (PRESS.)

Nowy wojewoda krakowski

PAT. donosi: jak się dowiadujemy, w dniach najbliższych nastąpi ma nominacja pułk. Michała Gnoińskiego na stanowisko wojewody krakowskiego. (P. A. T.)

W dniu 1 Maja każdy spośród nas musi mieć odznakę 1-majową Polskiej Partii Socjalistycznej

Przesyłajcie niezwłocznie zamówienia na adres Sekretariatu Generalnego C.K.W. P.P.S. (Warszawa, Warecka 7) lub na konto P.K.O. 3174

Polityka zagraniczna

Miraze bezpieczeństwa

Z okazji konferencji min. Becka z min. Edenem podczas marcowej sesji Ligi Narodów w Londynie wypłynęła kwestja stosunku Anglii do Polski i do zagadnień wschodnio-europejskich. Według komunikatu Polskiej Agencji Telegraficznej min. Eden potwierdził oświadczenie kanclerza skarbu Chamberlaina, że ligowe zobowiązania W. Brytanji będą w jednakowym stopniu dotrzymane, niezależnie od tego, czy chodzić będzie o wschodnią, czy zachodnią Europę. Według opinii zaś prasy, zbliżonej do ul. Wierzbowej polityka Polski znajduje w Londynie uznanie.

W art. „Anglia, Polska i bezpieczeństwo” zwróciliśmy (d. 3 b. m.) uwagę, że p. Neville Chamberlain, przemawiając w Izbie Gmin imieniem Rządu, zachęcał państwa, zainteresowane w utrzymaniu granic na wschodzie, do paktu wzajemnej pomocy. Ponieważ ten właśnie ustęp przemówienia kanclerza skarbu Chamberlaina był opuszczony w półoficjalnych i oficjalnych sprawozdaniach polskich, więc w naszej opinii publicznej mogło, a nawet musiało powstać wrażenie, iż Anglia, która gotowa jest podpisać nowe Locarno nad Renem i której sztab generalny odbywa tajne narady ze sztabem francuskim i belgijskim, iż ta sama Anglia uznaje, że Polsce wystarczy dwustronny pakt nieagresji z Niemcami oraz ligowe bezpieczeństwo.

Takie jednostronne przedstawienie miało usprawiedliwić dotychczasową politykę min. Becka, a zarazem wywołać wrażenie, że ta polityka jest uzgodniona z Rządem angielskim. Tymczasem stanowisko Rządu angielskiego w sprawie paktu wschodniego było i jest wręcz odmienne od stanowiska, zajętego przez min. Becka i przez Rząd niemiecki. Świadczy o tym nie tylko marcowe oświadczenie p. Neville Chamberlaina. Świadczy o tym również angielski Niebieski Księga, ogłoszona d. 8 b. m. Od czerwca 1934 r. aż do zawarcia paktu francusko-sowieckiego Rząd angielski popierał w Berlinie i w Warszawie zawarcie paktu wschodniego, a czynił to w porozumieniu z Francją. Dopiero „gdy się stało oczywistym — pisze p. Eden do ambasadora angielskiego w Berlinie — że wskutek stanowiska Niemiec i Polski, negocjacje (w sprawie paktu wschodniego) doszły do impasu, został w Genewie d. 5 grudnia 1934 r. podpisany protokół francusko-rosyjski”

Według oficjalnego więc przedstawienia angielskiego pakt francusko-sowiecki doszedł dopiero do skutku, gdy starania francusko-angielskie o pakt bezpieczeństwa na wschodzie nie dały wyniku „wskutek stanowiska Niemiec i Polski”. Ze zbioru dokumentów dyplomatycznych, ogłoszonych w Niebieskiej Księdze, wynika wyraźnie i niewątpliwie, że Niemcy w rokowaniach z Anglią i Francją grały na zwłokę. Zbroili się w forsownym tempie i uchylały od zobowiązań, któreby je mogły krępować. Czyniły to w trafnym przewidywaniu, że konflikt abisyński wiązać Włochy, Anglię i Francję, da właśnie im, Niemcom, większą swobodę ruchów. A skorzystały z niej d. 7 marca, dokonawszy zamachu na nadreńską strefę zdemilitaryzowaną.

Bilans gry niemieckiej jest widoczny. A gry polskiej? Zbliżenie Francji do Sowietów dalej posunięte, niż sobie wyobrażała i życzyła polska dyplomacja. Zajęcie strefy neutralnej przez Niemcy i perspektywa wzniesienia w niej potężnych fortyfikacji jako „żelaznej kurtyny”, mającej zmusić Francję do wycofania się ze spraw Europy środkowej i wschodniej i mającej zarazem podkopać zaufanie aliantów Francji do szybkiej i skutecznej pomocy w razie napaści niemieckiej. Gdyby to zaufanie zostało podkopane, to — wedle przewidywań berlińskich — średnie i małe państwa środkowej i wschodniej Europy musiałyby podporządkować się woli i hegemonii Niemiec.

Do tego zmierza „Trzecia” Rzesza. Nie jest to polityka nowa i nieznaną. Była już prowadzona w okresie wojny światowej pod nazwą t. zw. orientacji wschodniej. Wówczas wprowadzała ją w życie armja niemiecka, a obecnie przygotowuje ją „pokołowymi środkami” dyplomacja kanclerza Hitlera. A do tych pokojowych środków należy szerzenie defetyzmu w przyszłych ofiarach presji lub napaści niemieckiej. I jakiegokolwiek zalecanie obrony przed przewagą militarną Niemiec w postaci ogólnikowych mirażów bezpieczeństwa ligowego czyli obrony nieskutecznej musi nieuchronnie ułatwiać szerzenie się owego defetyzmu.

Zaledwie trzy tygodnie minęły od konferencji min. Becka z min. Edenem a jakie zmiany stały się widoczne. Jeżeli na początku wymieniony komunikat oficjalny próbował podnieść na duchu

polską opinię publiczną, donosząc, iż Anglia spełni swe zobowiązania ligowe tak na zachodzie jak i na wschodzie, to dzisiaj takie zapewnienie ma wartość prawie platoniczną. Wiemy, co może pomóc Liga narodów państwu słabszemu, niemającemu potężnych sojuszników. Tragedja Abisynji ma swoją głębką wymowę. A nie należy zapominać, że Abisynja leży w sferze imperjalnych interesów angielskich. Cóż dopiero mówić o krajach, które nie są warte kości grenadjera angielskiego!

Właśnie gdy Niemcy po dokonaniu olbrzymich zbrojeń i po zamachu na Nadrenję wyrażają gotowość powrotu do Genewy i przyrzekają tem samem bezpieczeństwo ligowe i gdy prasa, zbliżona do ul. Wierzbowej, ocenia angielskie przyrzeczenie spełnienia zobowiązań ligowych na wschodzie jako nowy sukces, Francja wystąpiła z projektem bezpieczeństwa, opartego na realnych gwarancjach. Zarówno niemiecki, jak i francuski projekt zaleca bezpieczeństwo w ramach Ligi narodów. Tylko w projekcie niemieckim ramy są papierowe, a w projekcie francuskim są oparte na wzajemnych zobowiązaniach grupy państw, związanych wspólnym interesem utrzymania obecnego stanu terytorjalnego.

W jednym wypadku pakt Ligi przybiera charakter aljansu defensywnego, w drugim zaś staje się złudnym lata morgana dla narodów karmionych nadzieją, że można zachować pokój bez pomocy opartej na wzajemności i bez narażenia się na ryzyko wojny. Wszelka polityka złudzeń jest w skutkach szkodliwa, jak haszysz. A do tych złudzeń należy ogólne bezpieczeństwo ligowe. Staje się ono skuteczne dopiero wówczas, gdy zostaje wyposażone w realne gwarancje wzajemnej pomocy.

BENEDYKT ELMER.

Przed 1 Maja

Nasz numer pierwszo-majowy

Nasz numer pierwszomajowy będzie trzecim skolei NUMEREM PROPAGANDOWYM polskiej codziennej prasy socjalistycznej. Kolportaż i warunki kolportażu organizujemy tak samo, jak przy poprzednim numerze propagandowym, poświęconym pięćdziesiątej rocznicy „Proletariatu”. Prosimy więc wszystkie organizacje partyjne, zawodowe, oświatowe, koła młodzieży oraz poszczególnych kolporterów o zgłaszanie zczasu zamówień do naszej administracji (Warszawa, — Warecka 7, tel. 220-13 i 5-13-80); prosimy też tych nielicznych kolporterów numeru poprzedniego, którzy nie zdążyli jeszcze uregulować tamtych zobowiązań, by uczynili to bezwzględnie przed d. 1-go Maja. Numer pierwszo-majowy ukaże się w znacznie powiększonej objętości.

Arjanie polscy

Z prac prof. Kota

Jak wiadomo, znakomitemu profesorowi krakowskiemu, St. Kotowi, odebrano katedrę — w znanych okolicznościach. Niemal jedyną w Polsce katedrę kultury polskiej (!). Naturalnie, prof. Kot prowadzi swe żmudne i cenne badania dalej, wraz z gronem swych kolegów, współpracowników i uczniów.

Niezmiernie wielką wartość mają prace prof. Kota i jego szkoły nad dziejami religii w Polsce, specjalnie zaś nad dziejami reformacji w Polsce. Właśnie ukazał się ostatni ogromny (437 str.) tom pisma „REFORMACJA w POLSCE”. Jako redaktor, podpisuje pismo „emerytowany (!) prof. S. Kot”. Ten tom poświęcony jest głównie dziejom Arjan polskich w Polsce i poza Polską. Wogóle trzeba zważyć, iż prof. Kot i jego koledzy mają wielką zasługę, pracując szczegółowo i źródłowo tę bardzo ciekawą, ale zanied-

baną stronice dziejów polskiej kultury. Tylko chyba prof. Brückner (poza tem bardzo nieliczni) poświęcił jej więcej uwagi. Niemieccy i inni obcokrajowcy uczeni pracowali sporo nad tym tematem. Prof. Kot wydał nie tak dawno niezmiernie ważną pracę o ideologii Arjan polskich; omawialiśmy ją w swoim czasie w prasie socjalistycznej.

Z prac, zawartych w omawianym (rocznik VII — VIII) tomie „Reformacji w Polsce”, zainteresowują czytelnika, obok pięciu artykułów samego prof. Kota, przede wszystkim wydane przez p. St. Szczotkę „SYNODY ARJAN POLSKICH”. Są to streszczenia rozpraw i uchwał tych synodów od założenia Rakowa do wygnania z kraju, a więc z okresu 1569 — 1662 roku. Naturalnie, nie posiadamy dokładnych protokołów, streszczenia są fragmentaryczne; mimo to, są to materiały bardzo

cenne.

Nie wszyscy towarzysze — czytelnicy znają dobrze dzieje Arjan polskich. Radzimy zapoznać się z niemi. Był to wszak nie tylko skrajny odłam polskich protestantów (byli „antytrynitarzami”, t. zn. nie uznawali Trójcy Sw., częściowo boskości Chrystusa itd.), ale zarazem niezmiernie ciekawy prąd społeczny, moralny, kulturalny. Czy zawierał w sobie pierwiastki socjalistyczne? W świetle ostatnich badań — chyba bardzo mało, w przeciwieństwie do skrajnych odłamów reformacji zachodniej. Zapewne odegrał rolę klasowy skład polskiego arjanstwa (wpływ szlachty).

Arjanie natomiast nie uznawali wojny, nie chcieli przyjmować urzędów, nierzadko rzekali się majątków. Bez trudu można wykazać cechy wspólne, łączące arjanizm z rosyjskim Tolstoizmem, np. pogląd, iż nie należy sprzeciwiać się ziemi — gwałtem. Jak pisze p. Szczotka w swem sprawozdaniu z Synodu w Chmielniku z r. 1581, jeden z ideologów polskiego arjanstwa, Socyn, w

swjej rozprawie (przeciw Paleologowi) dowodził, że państwo nie jest organizacją chrześcijańską i wierni członkowie zboru nie powinni iść w jego służbę, lecz winni w życiu zbiorem realizować naukę Chrystusa. Wojna, i to nawet obronna, nie da się pogodzić z obowiązkami chrześcijanina. Prawo miecza, o ile wyraża się karaniem przestępców przez władzę, również nie jest chrześcijańskim urządzeniem, nie mogą więc wierni z niego korzystać. Dlatego chrześcijanin nie może piastować urzędu, który jest z niem połączony. Tyle Faust Socyn. Było to jednak pono złagodzeniem skrajności doktryny Rakowa; tak np. Socyn zezwala na płacenie podatków, nawet w tym wypadku, gdyby miały iść na cele wojskowe.

Dzieje (smutne) prześladowania Arjanów są naogół znane. Klerykali szaleli przeciw Arjanom. W r. 1658 Sejm postanowił wydać ich z kraju i daje im 3 lata na — „wysprzedanie się”. W r. 1659 Sejm skracza trzyletni termin o rok. W r. 1660 odbył się Synod na Śląsku w Kluczborku; opracowa-

no tam odezwę do wszystkich chrześcijan z prośbą o ratunek. Ale jeszcze nie koniec. Jeszcze w r. 1662 spróbowano odbycia wielkiego Synodu w kraju — w nieznanym miejscowości. I rzecz szczególna — nawet na tym Synodzie, na który zebrała się garstka, prześladowana i tropiona ze wszystkich stron, zastanawiano się jak zwykle, nad wydawnictwami. Arjanie bardzo zawsze dbali o swe wydawnictwa, religijne i społeczne. Na tym ostatnim fragmentarycznym Synodzie w kraju przoszono jednego z autorów o napisanie „Obrony wolności religijnej”.

St. Szczotka pracowicie zestawia dane, dotyczące poszczególnych Synodów. Daje mnóstwo wartościowego materiału.

Niezmiernie ważnym uzupełnieniem tego, dość jeszcze surowego materiału, jest rewelacyjny artykuł prof. Kota: „Oddziaływanie braci polskich (Arjan) w Anglii. Autor wykazuje znaczny wpływ polskich Arjan na życie religijne Anglii. W 17 stuleciu pojawiają się w Anglii idee „anty-

trynitarские”. Wszły — powiada prof. Kot — do Anglii w gotowej postaci, jaką im nadał Socyn. Przez cały wiek 17 w Anglii istniała całkowita świadomość pochodzenia tych „socyniańskich” idei. Wydawnictwa (ściągki) polskiego Rakowa były w Anglii bardzo poszukiwane. Idee antytrynitarские przedostawały się do Anglii także przez Holandję. Wywarły wielki wpływ na ukształtowanie angielskiego „unitaryzmu” w wieku 18.

Ciekawe to są sprawy. Jeszcze stosunkowo mało zbadane. Prof. Kot i jego szkoła spełniają wielką rolę, wydobywając te mało znane materiały do dziejów naszej kultury. Ale cóż — katedrę zniesiono, podróży badawczą do Holandji niemożliwiono i t. p.

Arjanizmem i dziejami prześladowań religijnych w Polsce warto zainteresować się bardziej, niż dotychczas. Jest to zarazem ciekawy temat dla prelegentów TUR-a. Polecamy te badania prof. Kota uwadze czytelników.

K. CZAPINSKI

Na Górnym Śląsku

Wzrost wpływów socjalistycznych w hucie „Silesia”

W hucie „Silesia” w Paruszwcu odbyły się w dniu 17 b. m. wybory do Wydziału Kasy Chorych. Wymieniona huta była opanowaną przez ZZZP i ZZZ.

Przy wyborach do rady zakładowej w ub. roku uzyskał Związek Robotników Przemysłu Metalowego zaledwie 120 głosów i 1 mandat. Nastroje robotników w ciągu niespełna roku uległy wielkiej zmianie. Wybory do Wydziału Kasy Chorych wykazały przedewszystkiem zanik wpływów „chadecji”, która nie zdobyła się na wysunięcie własnej listy kandydatów. Nasza klasowa organizacja uzyskała: 1) w emaljni 107 głosów i 2 mandaty 2) w wytaczalni 82 głosów i 2 mandaty 3) w blacharni 58 głosów i 1 mandat 4) w magazynach 33 głosów i 1 mandat.

W zakładach niklowych, gdzie wybierano tylko jednego przedstawiciela wybrany został 37 głosami przeciwko 25, oddanych na ZZZP — tow. Paweł Szypuła.

Związek nasz nie wysunął listy w warsztatach mechanicznych, skutkiem czego wybory nie są ścisłym odbiciem nastrojów robotników. Do Wydziału Kasy Chorych łącznie uzyskali socjaliści 7 mandatów.

Opisane wyżej wybory dały przyrost głosów socjalistom ponad 100 proc., co zapowiada powodzenie dla naszego ruchu przy nadchodzą-

cych wyborach do Rady Zakładowej, które odbędą się w dniu 12 maja b. r. Lista nasza otrzymała do tych wyborów Nr. 4. Jeżeli się zważy, że w „Silesji” pracuje po-

nad 600 robotników, które znajdują się pod komendą klerykałów, wynik powyższy musimy uznać za wielki sukces socjalistów.

KUTARSKA SZKOŁA SIAKOCZKOWA
PRYLINSKI
WARSZAWA JEROZOLIMSKA 27

Ofiary

dla rodzin po poległych robotnikach we Lwowie, Krakowie i Częstochowie

ADMINISTRACJA „ROBOTNIKA”

- Pracownicy Rzeźni Miejskiej i Targowisk Zwierzęcych w Warszawie, zamiast wieńca na trumnę dr. J. Budzińskiej - Tylickiej, zł. 25.
- Od grupy gruźlików paw. III w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej zł. 20.10.
- Sp. Kr. Rob. w Nowym Sączu zł. 50.
- O. M. w Nowym Sączu zł. 5.
- Prac. umysłowi PPS w Nowym Sączu zł. 8.50.
- T. D. S. L. P. J. D. zł. 9.
- Zbrane w Związku Robot. Spożywczych we Włocławku zł. 24.15.
- Komuna więźniów politycznych w jednym z więzień zł. 15.
- Rodzice jednego z więźniów na ten cel dołączają zł. 1.
- Więźniowie polityczni 200 zł.
- Klub Maszynistów przy Związku

Zaw. Drukarzy, Oddz. Warszawa, zł. 50.

- M. T. Duchinicy dla uczczenia pamięci ojca — w rocznicę śmierci zł. 5.
- Zbrane wśród studentów i profesorów Wolnej Wszechnicy Polskiej zł. 62.73.
- Zbrane na posiedzeniu Komitetu Stronnictwa Ludowego w Sierpcu zł. 8.85.
- Felician Tulodziński w Sierpcu zł. 10.
- Pracownicy firmy Józef Targowski, Śto Jerska 26, zł. 40.50.
- Organizacja Kobiół PPS w Wilnie, zamiast depeszy kondolencyjnej po mierci tow. dr. Budzińskiej-Tylickiej — zł. 5.
- Zbrane na odczyt w Polskim Zw. Myśli Wolnej zł. 28.10.
- Zw. Zaw. Pracowników Branzy Kinetograficz. w Polsce zł. 25.40.
- Uczestnicy Zjazdu Przedstawicieli Spółdz. Spoż. Okr. Warsz. zł. 68.90.

P. C. WODEHOUSE.

Burzliwa pogoda

Z upoważnienia autora przełożyła B. Kopelówna

— Nonsens. Za co mu płacisz?
Lord Emsworth wątpił w dalszym ciągu. Wydawało mu się, że tylko Bóg może stworzyć drzewo.
— No, w każdym razie powiedz mu, aby się zaczął.
— O... napewno się zaczął...
— Od tej chwili... — zaczął Galahad i przerwał, aby zamachać ręką w stronę czegoś, co znajdowało się w tyle za lordem Emsworthem. Ten ostatni odwrócił się.
— Ach, to ta miła dziewczynka Smith — rzekł.
Sue ukazała się na skraju murawy. Lord Emsworth uśmiechnął się niewyraźnie w jej stronę.
— Ale, ale, Galahadzie — zapytał — czy chórzyśka to to samo, co baletnica?
— Rozumie się, że nie. Zupełnie co innego.
— Właśnie tak myślałem — rzekł lord Emsworth.
— Konstancja jest osiłka.
Odszedł, a Sue przeszła przez murawę do miejsca, w którym siedział Galahad.

Autor „Wspomnień” przyjrzał się jej serdecznie przez monokl. Zdumiewające — myślał — jak bardzo podobna jest do swej matki. Z każdym dniem dostrzegał to wyraźniej. Chód Dolly — i akurat ten sam sposób podnoszenia brody i uśmiechania się, jak miała Dolly. Na chwilę lata odpadły z Galahada

21)

Threepoda i coś, co nie było z tego świata, wionęło szeptem przez ogród.
Sue stanęła, spoglądając na niego. Potożyła macierzyńskim ruchem palec na czubku jego głowy i zaczęła nawijać nań siwe włosy.
— No cóż, młodociany Gally?
— No cóż, młodociana Sue?
— Wygląda pan na to, że jest panu bardzo wygodnie.
— Jest mi wygodnie.
— Nie potrwa to długo. Za chwilę rozlegnie się dzwonek na lunch.
Galahad westchnął. Pomyślał, że zawsze jest coś takiego.
— Jakiem przekleństwem są posiłki. Nie chodźmy wcale.
— Ja pójdę. Drogie dziecko, umieram z głodu.
— Tylko imaginacja.
— Czy to znaczy, że nie jest pan wcale głodny, panie Gally?
— Rozumie się, że nie jestem. Zdrowy człowiek naprawdę nie potrzebuje jeść. Gdyby ludzie tylko pili, doktorzy przestaliby być potrzebni. Mogę ci opowiedzieć fakt, który to potwierdza. Stary Fredrek Potts w roku 98...
— Pan Kościsty raczył powiedzieć: stary Fredrek Potts w roku 98?
— Stary Fredrek Potts w roku 98 — powtórzył Galahad stanowczo. — Żył prawie wyłącznie szkockim whisky, a w roku 98 ten roztopny zwyczaj zaoszczędził mu niesłychanie przykrego ataku od zatrucia jeżem.
— Jakiego zatrucia?
— Zatrucia jeżem. Zdarzyło się to na południu

Ważne dla obywateli polskich na Łotwie

Wyplata renty wypadkowej

Z Ministerjum Opieki Społecznej otrzymaliśmy następujący komunikat:

Na podstawie układu polsko-łotewskiego z dnia 20 grudnia 1934 roku (Dz. U. R. P. Nr. 47 z roku 1935 poz. 322) wszyscy pracownicy — obywatele polscy, którzy ulegli wypadkowi przy pracy na obszarze Łotwy (lub pozostali członkowie rodziny po ofiarach śmiertelnego wypadku przy pracy na tych obszarach Łotwy) winni otrzymywać również podczas pobytu na obszarze Polski należne im z tego tytułu renty.

Mogą więc oni obecnie zwracać się za pośrednictwem Konsulatów R. P. w Rydze i Dyneburgu o podjęcie wypłaty na ich rzecz renty wypadkowej. Dotyczy to również osób, którym wypłacono poprzednio zamiast renty jednorazową odprawę. Jeżeli renta należy im się już za czas wstecz, to otrzymają również rentę zaległą, nie dalej jednak, jak za czas od 1 czerwca 1928 r.

Ministerjum Opieki Społecznej wyjaśnia równocześnie że na mocy specjalnego porozumienia zawartego z Łotwą ubiegać się mogą o rentę wypadkową również i

ci pracownicy, którzy ulegli wypadkowi na obecnym obszarze Łotwy przed 1 maja 1921 r., a więc przed wojną lub podczas wojny (w czasie, gdy obecne obszary Łotwy należały do Rosji) i bezpośrednio po wojnie. Dotyczy to również pozostałych członków rodziny po ofiarach śmiertelnego wypadku przy pracy na tych obszarach.

Muszą oni jednak dla uzyskania renty zgłosić się pisemnie do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (Warszawa, ul. Czerniakowska 231), najpóźniej do dnia 25-go czerwca 1936 r., przesyłając mu równocześnie wszelkie posiadane dowody, dotyczące wypadku przy pracy.

W razie spóźnionego zgłoszenia zainteresowani utracą wszelkie przysługujące im obecnie uprawnień do renty.

Okropny zamach samobójczy Robotnika z Mościc

W poniedziałek rozegrał się w Tarnowie straszny wypadek samobójstwa, który wstrząsnął całym miastem.

26-letni robotnik zakładów azotowych w Mościcach, Edward Kaspek, zamieszkały przy ul. Rejmonta 39 w przystępie rozstroju psychicznego chwycił brzytwę i po biegu na pobliskie pole, gdzie uściadł, rozbraił się do pasa i kilku cięciami rozpruł sobie brzuch.

Głębokie rany i otwarcie przepony spowodowało wypłynięcie jej, które oszalały z bólu Kaspek kilka razy i jęcząc wylądował na ziemi.

Jęki zwały 12-letniego Marjana Chmurę, który pobiegł na policję. Skąd zawezwano karetkę pogotowia. W stanie beznadziejnym odwieziono rannego do szpitala powszechnego, gdzie walczył ze śmiercią.

Kasperek dokonał okropnego zamachu podobno pod wpływem zamkniętej miłości.

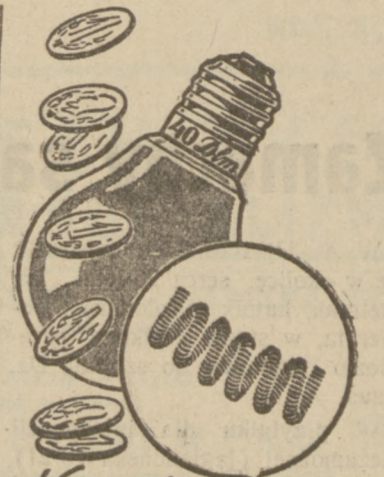
RZADKI WYBRYK NATURY

W gospodarstwie, dzierżawionym przez Marcina Lurkę w Szamotulach, zanotowano rzadki wybryk natury. Jedna z gęsi zniosła w tych dniach ogromne jajo wagi 375 gramów. Dodać należy, że normalne jajo waży 125 gramów.

Lurka chcąc sobie zachować na pamiątkę skorupkę z tego olbrzymiego jaja, usiłował opóźnić je z białką i żółtkiem. Zrobił więc otwór lecz ku swemu zdziwieniu zauważył, że wewnątrz znajduje się drugie normalne już gęsie jajo, w którego wnętrzu było normalne żółtko i białko.

ZDEMASKOWANIE OSZUSTA MATRYMONJALNEGO

W kołach zamożnego kupiectwa żydowskiego w Samborze uwijał

Kupując nowoczesną żarówkę 60 lub 75 watów nabywasz jasne, pełnowartościowe światło

TUNGSRAM

Z DWUSKRYTYM DRUCKIEM CECHOWANE WDEKALUMENACH

Wiadomości z całej Polski

się w ostatnich tygodniach 41-l., podający się za wdowca Bernard Sekler, rodem z Pokucia. Sekler, który przedstawiał się za emigranta z Niemiec, usiłował w kilku wypadkach pod pozorem zawarcia małżeństwa wyłudzić znaczniejsze kwoty pieniężne. Przyjętą dla łatwiwiernych kobiet miały być rzekome posiadanie certyfikatu do Palestyny, majątku w Berlinie wartości 80 tys. dolarów i nieprzeciętne zdolności lingwistyczne. Sekler reklamował się bowiem nieskontrolowaną zresztą przez nikogo, znajomością czterdziestu języków.

Po wstępnych sukcesach powiła się oszustowi noga, gdyż został zdemaskowany przez kilku kupców ze Starego Sambora, gdzie grasował jeszcze w r. 1930.

Technika, kultura i radio

NA MARGINESIE 10-LECIA RADJOFONJI POLSKIEJ.

Radio zrehabilitowało wiek wynalazków. Zbyt wiele mechanicznych urządzeń zrobiono przecież tylko po to, by współczesny człowiek osiągnął większy cywilizacyjny postęp, zapominając o ściślejszej współpracy i kultury. Na terenie radja współpracuje ta świątelnia tryumf. Jest to jeden z tych nielicznych wynalazków ostatnich czasów, który całkowicie niemal oddał się na służbę sztuki i wyższych wartości kulturalnych.

Wynalazek radja i jego znaczenie można porównać do przewrotu, jak w dziedzinie rozszerzania wartości kulturalnych dokonał człowiek przez wynalazek druku. Był to pierwszy o-

zinek klutury i techniki. Radio jest pogłębieniem i rozszerzeniem tego związku.

Uświadomienie sobie wyjątkowości radja w całej mnogości współczesnych wynalazków konieczne jest jako założenie podstawowe przy wszelkich rozważaniach programowych. Jeśli wielu myślicieli narzeka na upadek kultury duchowej w społeczeństwach spowodu zbyt szybkiego rozszerzenia się techniki, oddanej w służbę najrozmaitszych ułatwień życiowych i ekonomicznych, to właśnie fakt istnienia radja, ułatwiającego a raczej udostępniającego konsumpcję wartości kulturalnych najszerszym warstwom podważa w pewnym stopniu ich rozumowanie.

Cały problem wartości radja w życiu nowoczesnego człowieka polega na tem, że służy ono innym, wyższym i bardziej bezinteresownym pragnieniom człowieka jak posiadanie telefonu, gazu, elektryczności, samochodu, jak posługiwanie się zapalniczką, portem pneumatycznym, maszyną do pisania i t. p. Człowiek instalujący u siebie w mieszkaniu aparat radiowy nie może oczekiwać od niego żadnych innych korzyści prócz bezinteresownej przyjemności, jaką mu sprawi słuchanie produkcji artystycznych i literackich, oraz zadowolenia, jakie mu może dać rozszerzenie swego widnokręgu umysłowego przy pomocy odczytów i wykładów.

Ten brak bezpośredniej korzyści charakteryzuje radio. Jeśli natomiast zestawimy to z niesłychanym wśród wynalazków rozpowszechnieniem radja w czasie stosunkowo krótkim, bo w okresie niespełna dziesięciu lat, łatwo wyrobić sobie pogląd na właściwy charakter potrzeb współczesnego człowieka.

Żyjemy w czasach supremacji interesu ekonomicznego nad kulturalnym. A oto znajdują się miliony, dziesiątki milionów ludzi na kuli ziemskiej, którzy wydają po kilkaset złotych na kupno aparatu do odbierania muzyki i odczytów, słuchówek i przemówień. Co więcej! Nie brak zrozumienia, ale warunki ekonomiczne przeszkadzają w takim rozpowszechnieniu się radja, że stałoby się ono niezbędnym sine qua non życia każdego współczesnego człowieka.

I jeśli dalej zestawimy niesłychanie niejednokrotnie ciężkie wysiłki wielu rodzin złożone w ofierze tej bezinteresownej przyjemności słuchania radja, wysiłki na kupno aparatu, na jego konserwację i eksploatację — nasze pojęcia o złym wpływie wynalazków na potrzeby kulturalne człowieka muszą ulec dalszej rewizji. Kultura i technika podały sobie w radio ręce do zgody.

(D. c. n.)

